

— Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου 1887 εἰσπράχθησαν ἐκ πετρελαίου δρ. 2,559,149, ἐκ πυρείων 436, 484,60 καὶ ἐκ παιγνοχάρτων 138,628,25, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1886 εἰσπράχθησαν ἐκ πετρελαίου δρ. 2,235,322, ἐκ πυρείων 340,127,50 καὶ ἐκ παιγνοχάρτων 46,718,25. Ἐπομένως κατὰ τὸ ἔρρηθον ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα εἰσπράχθησαν ἐπὶ πλέον ἐκ πετρελαίου δρ. 323,826, ἐκ πυρείων 96,356,10 καὶ ἐκ παιγνοχάρτων 73,910.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτεμβρίου ἀπεβίωσαν ἐν συνόλῳ ἐνταῦθα 120 ἄτομα διαφόρου ἡλικίας ἀπέναντι 192, ἀποβιώσαντων κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον. Ἐκ τούτων ἀπεβίωσαν 13 ἐκ φυματιώσεως, 9 ἐκ τυφοειδοῦς καὶ κακοήθους πυρετοῦ, 7 ἐξ ἀποπληξίας, 5 ἐξ ἀτροφίας, 7 ἐκ μαρασμοῦ, 4 ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, 7 ἐκ καρκίνου καὶ οἱ λοιποὶ ἐξ ἄλλων τυχαίων νοσημάτων.

— Οἱ κ.κ. Σερπιέρης, Φουλῶν καὶ Ζιμπῶ συνεδιήθησαν μετὰ τῆς Πρωτοκτικῆς Τραπέζης, ἧτις ἐξεχώρησεν αὐτοῖς, ὡς πρὸ ἡμερῶν ἐγράψαμεν, τὰ δικαιώματά της πρὸς ἀποτήρρανσιν τῶν ἐν Κορινθίᾳ λιμνῶν Στυμφαλίδος καὶ Φενεοῦ. Ἡ γνωστὴ αὕτη ὁμάς τῶν κεφαλαιούχων διὰ τοῦ ὑδραυλικοῦ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων κ. Ζιμπῶ μετ' ἐπισταφέναι μελέτας προτίθεσται, συμβαλλομένη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα διὰ τῶν ὑδάτων τῶν εἰρημένων λιμνῶν ἀρδύσῃ τὸ Κορινθιακὸν καὶ Ἀργολικὸν πεδίων, στερωθῆμενα ὑδάτος, τῆν δὲ διαγευστάτην πηγὴν τῶν Κιονίων (Στυμφαλίδος), ἧς τὰ ὑδάτα ὁ αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς δι' ὑδραγωγείου μετένεγκεν εἰς τὴν τότε πολυάνθρωπον Κορίνθον, νὰ μετοχετεύσῃ διὰ σιδηρῶν σωλήνων εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς ἀρδύσιν τῶν πεδίων τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Μεγάρων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ι. Β. Ἐνταῦθα. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλόφροναν προσφορὰν. — κ. Μ. Θ. Τ. Ἀργοστόλιον. Ἐλήφθησαν καὶ ἐνεγράφητε. — κ. Ι. Α. Γκ. Graz. Ἐγένετο συμφώνως τῇ παραγγελίᾳ σας. — Τριαστέρω. Ἐξ ὧσων λέγετε δὲν ἐνοοῦμεν τὸ πρᾶγμα, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν ἐν ἴσῳ τὸ χερσόγραφον πρῶτον. Δὲν θέλομεν νὰ ὁμοιάσωμεν με τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι γνωρίζουν τὸ πηλὸν, ἐπειδὴ εἶδαν τὸ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀπίσθου ἐξήλθε. — κ. Α. Μ. Ὀδησσόν. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν. — κ. Δ. Π. Γ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν. — κ. Ι. Β. Μύκονον. Μόνον ἅπαξ ἐπληρώθη παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν. Ἐπιστολὴν δὲν ἐλάδομεν. — κ. Ι. Τζ. Ὑδραν. Ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἀπεστείλαμεν τὰ ζητηθέντα. — Ὁμογετεῖ. Μόσχον. Τὰ λείψανα τοῦ Πατριάρχου δὲν κατετέθησαν ἐν τάφῳ, ἀλλὰ τηροῦνται ἐν λάρνακι εὐρισκομένη ἐν τῷ ἐνταῦθα μητροπολιτικῷ ναῷ. Ἐπ' αὐτῆς εἶνε κεκαραγμένη αὕτη ἢ ἐπιγραφή ἐν ἀρχαίοις στίχοις:

Ἦδε κέχανδε νέκυν Πατριάρχου Γρηγορίου
Δάρναξ ὄν τ' ἀσεβεῖς χεῖρες ἀπηγγόνισαν
Βοσπόριόν τ' εἰς οἶδμα βάλον κείθεν δ' ὁμοφύλων
Νηὺς κόμισ' εἰς ἄκτας τῆλε Βορυσθενίδα.
Νῦν δ' αὖτ' ἐκ πόντου χθόν' εἰς Ἑλλάδα βουλή ἀναχθεῖς
Ἐλλήνων, λαῶ κείτοι ἀπαντι σέβας.

κ. Π. Μ. Χίον. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα, πλὴν τοῦ δελτίου, ἐξηνητημένου ἀτυχῶς. — κ. Σ. Α. Θεσσαλονικίην. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησιν μὰς ἔχετε ταχυδρομικῶς. — Ἀνδρομάχη. Μὴ λέγετε μεγάλον λόγον, διότι μὰς ἐνθυμίζετε τὸ Ἰσπανικὸν λόγιον: «Αἱ γυναῖκες λέγουσιν πῶς οἱ ἄνδρες εἶνε διὰβόλοι! καὶ ἄστερα παρακαλοῦν νὰ ταῖς πᾶσι οἱ ἄνδρες εἶνε διὰβόλοι!» — κ. Π. Κ. Τριπολίην. Ἐλήφθησαν, καὶ ἐνεργῶς διὰβόλοι! — κ. Π. Γ. Π. Ἐλήφθησαν. Δύνασθε πάντοτε ἐλευθέρως νὰ ἀπευθύνεσθε πρὸς ἡμᾶς. — Φιλοτέχνω. Μάλιστα, ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελὸς ἔγραψε καὶ στίχους ἐρωτικῶς τρυφεροτάτους ἐν ἡλικίᾳ 59 ἐτῶν. Μέχρι τοῦ ἔτους ἐκείνου δὲν εἶχεν ἀγαπήσῃ γυναῖκα. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔλεγε: «Γυναῖκά μου ἔχω τὴν Τέχνην καὶ ἐκ ταύτης τέκνα τὰ ἔργα μου!» Τοὺς ὀφίλους στίχους του ἐνέπευσεν ἡ Βικτωρία Κολώννα, περικαλλῆς χήρα, ἧτις ἀπέδιδε πρὸς τὸν καλλιτέχνην τὸν ἔρωτα μόνον δι' ἐκτιμῆ-

σεως καὶ θαυμασμοῦ, διότι ἦτο αὕτη γυνὴ ἀνεπτυγμένη καὶ αὐστηρῶν ἠθῶν, ἐτήρησε δὲ μέχρι θανάτου πίστιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ προσφιλοῦς συζύγου. Ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελὸς ἐθρήνησεν ὡς παιδίον κατὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, καὶ νεκρῶς δ' ἔτι δὲν ἐτόλμησε ν' ἀσπασθῆ τὸ μέτωπον ἀλλ' ἠσπάσθη τὴν ἄψυχον καὶ παγωμένην χεῖρα. Ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελὸς καὶ ἐν τῷ ἔρωτι αὐτοῦ τῷ πρесоβυτικῷ εἰδείχθη ὡς ἐν πᾶσι τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τιμιότητος. Ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτοῦ καρδιά ἐτηρήθη μέχρι τοῦ τάφου ἀγνῆς, ὡς τὰ μαρμάρια ἀριστουργήματα, ἅτινα ἐλάξευσεν ἡ ἐμπνευσμένη χεῖρ του.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Καλύμματα τοῦ συγγράμματος τούτου, καλλιτεχνικώτατα κατασκευασθέντα ἐν Γερμανίᾳ, με λαμπρὸν πολύχρωμον καὶ ἐπιχρυσον ἐξώφυλλον, φέρου ἀρχαιοπρεπῆ παράστασιν τῆς Μούσης τῆς Ἱστορίας, κατὰ τὴν παρατιθεμένην ἐν μικρογραφίᾳ ἀπεικονίσει, πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας».

Τιμᾶται ἕκαστον δραχ. 2,50 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς καὶ φρ. ἀργυρᾷ 2,50 διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς ζητοῦντες τοιαῦτα ἐπιθεωροῦνται καὶ μετὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δραχμὴν μίαν διὰ τὰ πέντε καλύμματα τῶν 5 τόμων.

Ἐκαστον σῶμα τῆς Ἱστορίας τιμᾶται ἀθροιστικῶς μὲν δραχ. 40 ἐν Ἀθῆναις, δρ. 45 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρυσᾷ 50 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Δεδωμένον δὲ λαμπρῶς πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 60 ἐν Ἀθῆναις, δραχ. 70 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρυσῶν 70 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

τὰ ὑπ' ἀριθ. 275, 367, 368 καὶ 411 φύλλα τοῦ Δελτίου τῆς «Ἐστίας». Παρακαλοῦνται οἱ κατέχοντες αὐτὰ, ἢ τινὰ αὐτῶν, μὴ τηροῦντες δὲ σειραν τοῦ Δελτίου, νὰ τὰ πέμψωσιν, ἐὰν εὐαρεστῶνται, καθ' ὃ ἀχρηστα αὐταῖς, πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας» εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, εἴτε ἐπ' ἀνταλλαγῇ πρὸς ἄλλα φύλλα.